

СЦЕНА ДЕСЯТАЯ.

Памела, Мадамъ Іеври и горѣречени-те.

Паме. Нѣ, Іеври, не ся отричамъ отъ да не припадна на тия мои врази, но страхувамся че и това безполезно ще е. (полегка камъ Іеври.)

Іев. (Злощастното состояніе въ кое-то ты ся намирашъ принуждава тя да испыташъ всяко средство.) - (полегка камъ Памела.)

Ери. (Ето злощастната.) (камъ Миледи.)

Мил. (Видися че ся срамува да ся препоручи на насъ.) (камъ Ернолда.)

Іев. (Имай дерзость и не ся сумнѣвай.)
(камъ Памела.) (бѣга.)

Ери. Доблестъ, Госпожо, що ся страхувашъ? (камъ Памела).

Паме. Состояніето въ кое-то ся намирамъ, мя уничтожава и почти мя уморява; ако можахъ да ся надѣвамъ че ще мя познаете